

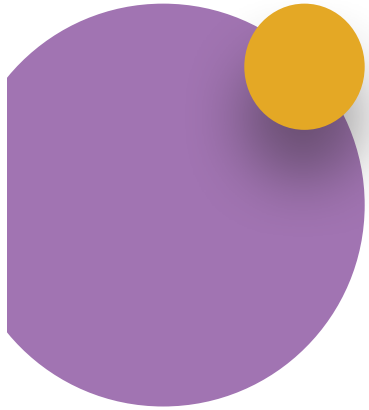

Escola Palau

Quaranta anys de mirades

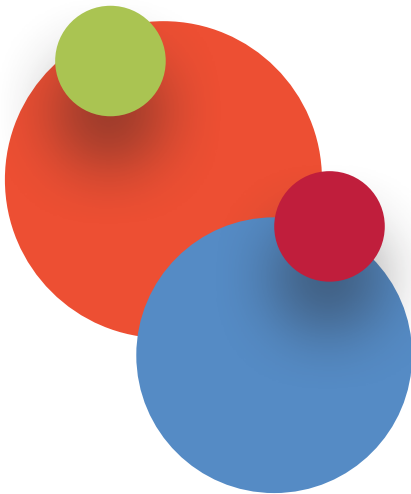

L'escola Palau és un centre educatiu específic que atén alumnat de tres a vint-i-un anys de les comarques gironines amb un trastorn neuromotor.

El 2021 vam fer quaranta anys i ho vam celebrar realitzant el projecte *quaranta anys de mirades*.

Aquest projecte no seria possible sense la implicació de tot el claustre, l'acompanyament de la nostra comunitat educativa i la col·laboració i assessorament d'en Tino Soriano.

El recull de fotografies que esteu a punt de veure són la mirada atenta d'en Tino que reflecteix el dia a dia de la nostra escola, detalls que a vegades ens passen desapercebuts i fotografies fetes pels i per les nostres alumnes. Aquestes imatges posen el focus en les capacitats de les persones. Ens mostren el seu món a través de les fotos que han fet amb el cor.

En qualsevol activitat que es fa a l'escola cal tenir en compte el bon posicionament de l'alumnat a la seva cadira. Això li comportarà un benestar físic i emocional, i la possibilitat de participar activament en les propostes.

Un dels objectius pedagògics és oferir experiències motivadores als infants i joves, i que els fa gaudir. Veure un entrenament del Girona aconsegueix omplir-nos d'emocions. Som tossuts!

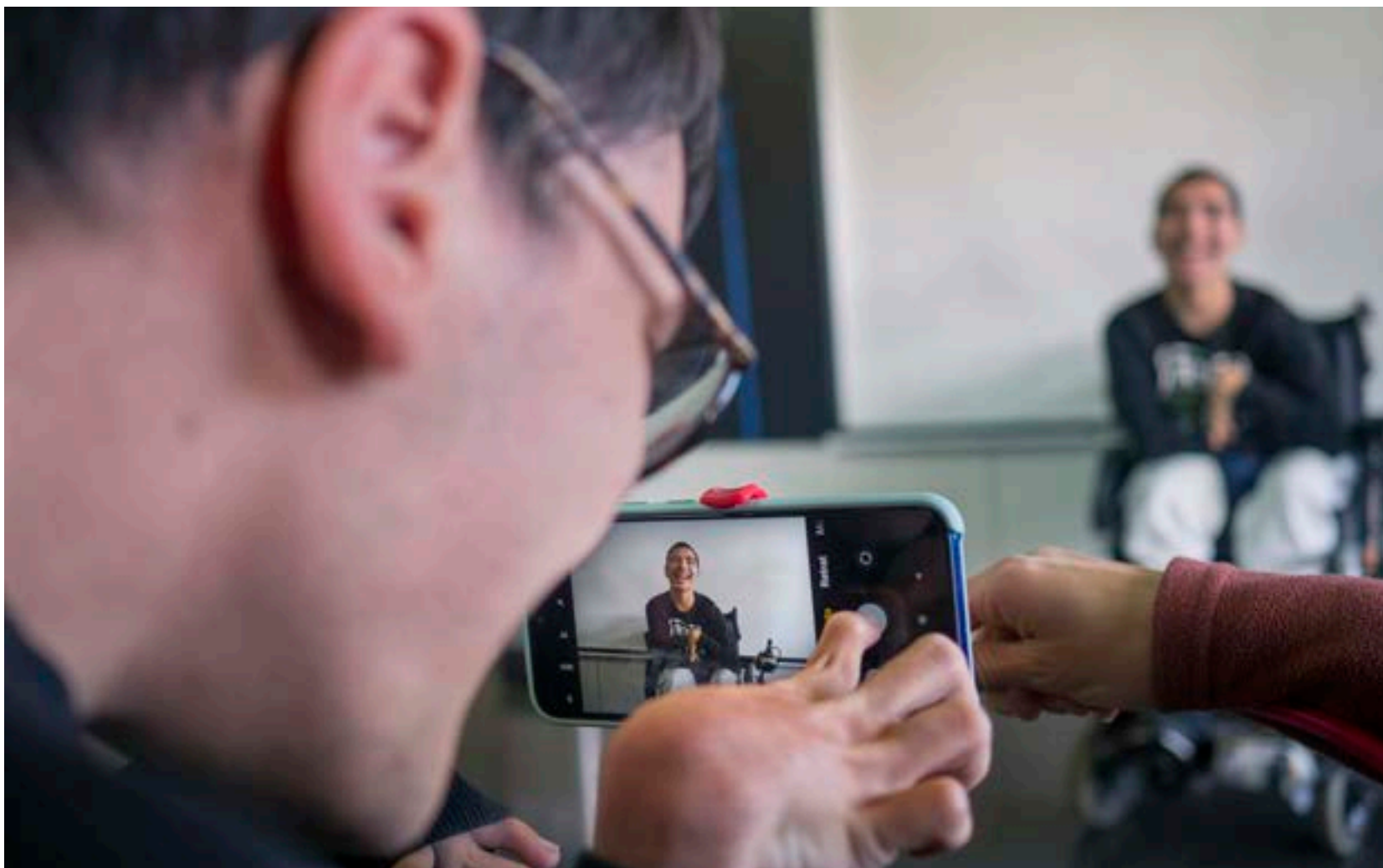

Assolir la màxima autonomia és un dels propòsits més importants. En aquest cas, una cadira a motor permet a en Miquel moure's lliurement, tant per l'escola o l'exterior i decidir on fer la foto.

Hi ha moltes maneres de comunicar-se:
amb una mirada, un somriure, un so, un gest...Les ajudes
tecnològiques han suposat un gran avenç per a la comunicació
alternativa i/o augmentativa. La tauleta, el commutador, el
comunicador o l'ordinador la faciliten.

A través de les diferents activitats procurem que s'estableixin vincles i relacions entre els diferents membres de la comunitat educativa. Qualsevol excusa és bona per fomentar el benestar emocional tan important en el nostre alumnat.

En aquest entorn hi trobem tauletes de llum, la manta vibratòria, la piscina de boles, el llit d'aigua entre d'altres, que són elements que ens ajuden a potenciar la percepció amb els sentits i la propiocepció.

Aniversaris, benvingudes, comiats, festes
assenyalades...tot es celebra a la nostra petita
comunitat. La vida gira.

Joguines destinades a estimular als nens esperen el moment de ser classificades per al curs vinent.

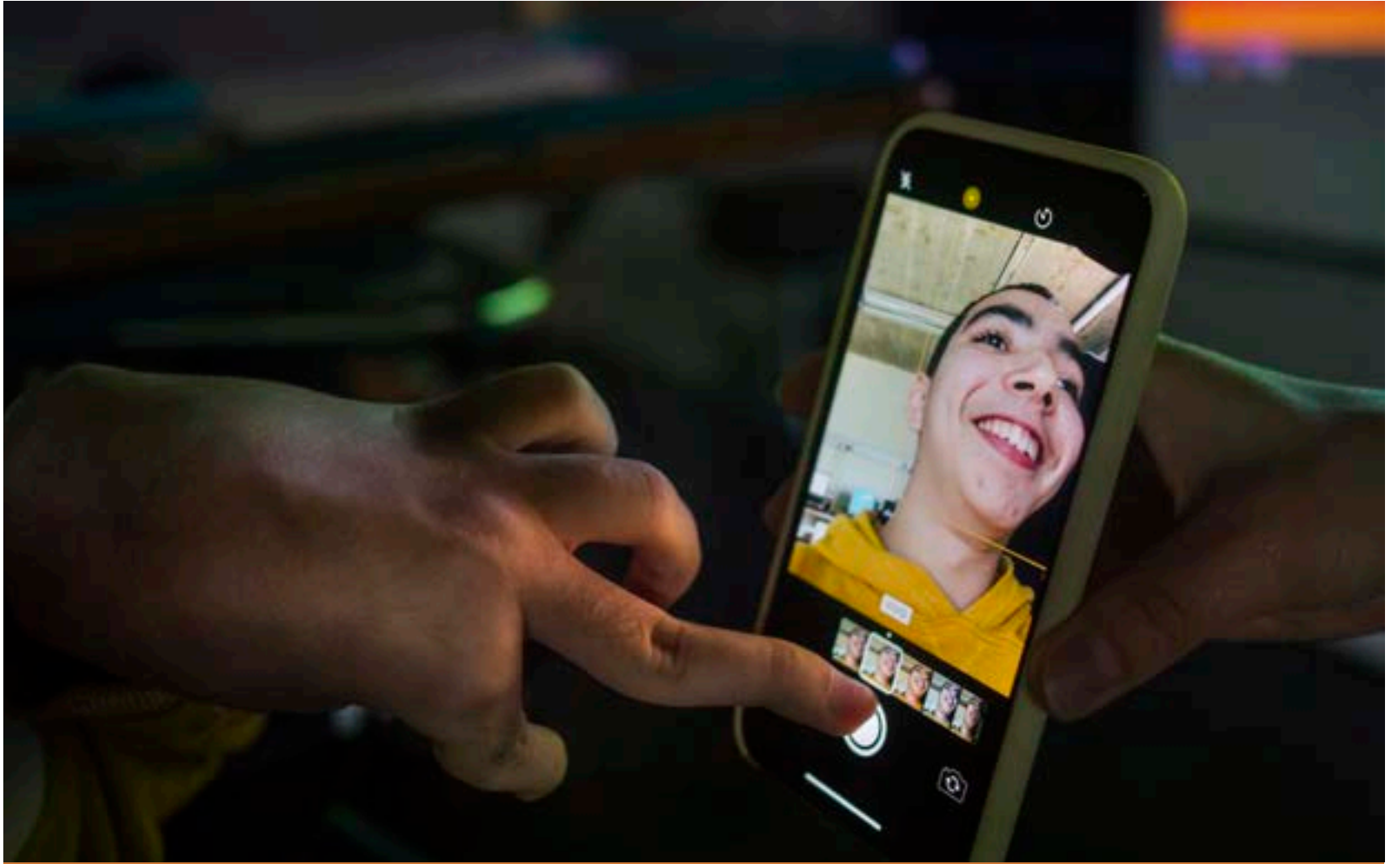
L'Eudald i en Pere (pàgina següent)
gaudint de la piscina de boles, el joc
és un element essencial per fer la
vida encara més engrescadora.

Tot i que la forma d'aquestes mans no sigui la convencional, tot i que l'execució del moviment sigui lenta, tot i que la forma d'arribar-hi sigui diferent, sempre parlem de **capacitats**. Dia a dia ens sorprenen en tot allò que poden fer.

Passar tot el dia en una cadira de rodes no és fàcil. Els canvis posturals són imprescindibles perquè el cos pugui descansar. Estirar-se, seure en un puf, passejar amb un caminador són diferents alternatives per aconseguir-ho.

Hiperextensions, hipotonies, distonies entre d'altres, són versions diferents de les dificultats de moviment i de control del seu cos. Malgrat això, tot és possible.

...tot és possible!

La musicoteràpia, la intervenció amb gossos, l'equinoteràpia són propostes d'activitats que complementen la nostra activitat educativa. Gaudir de la música, del contacte d'un animal té grans beneficis sobre els éssers humans.

La connexió entre les persones sempre hi és present: per
acompanyar, per donar suport o simplement per enfortir vincles.

Una instantània ens mostra qui érem i qui som, qui
ha marxat i qui, potser, retrobarem una altra vegada.
La complexitat de la vida també
és present a l'escola.

Hi ha coses que no cal ensenyar, la cura d'uns amb els altres ve de fàbrica. L'ajuda i el suport sempre és desinteressat.

L'equip d'aula està format per professionals de diferents àmbits: mestres, educadores, logopedes, fisioterapeutes i infermera. La base és una estreta col·laboració de totes per a una mateixa finalitat.

Halloween sí, castanyada també. Si un dels propòsits és que els més grans de l'escola puguin decidir, per què no fer-los cas? L'autonomia en la presa de decisions és present en totes les activitats.

**Quina escola no
treballa les festes
tradicionals ? Quina
escola no ensenya la
cultura del seu país ?**

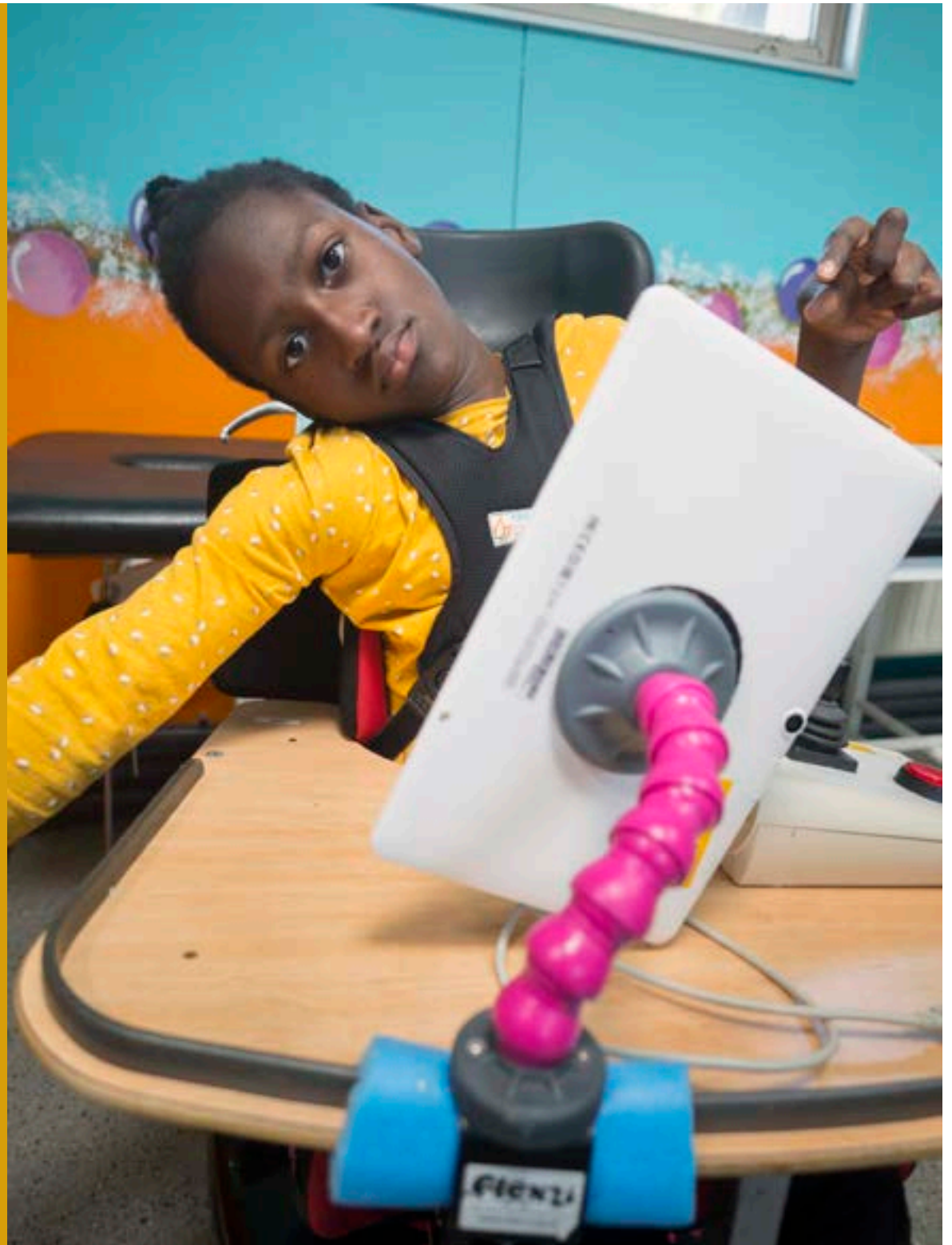
Les excursions, les sortides culturals sempre són benvingudes.
Creem expectació allà on anem: aparcar, baixar la cadira per la
plataforma, un adult per un alumne/a, cercar un lavabo adaptat,
donar el menjar. Aprenem i apreneu.

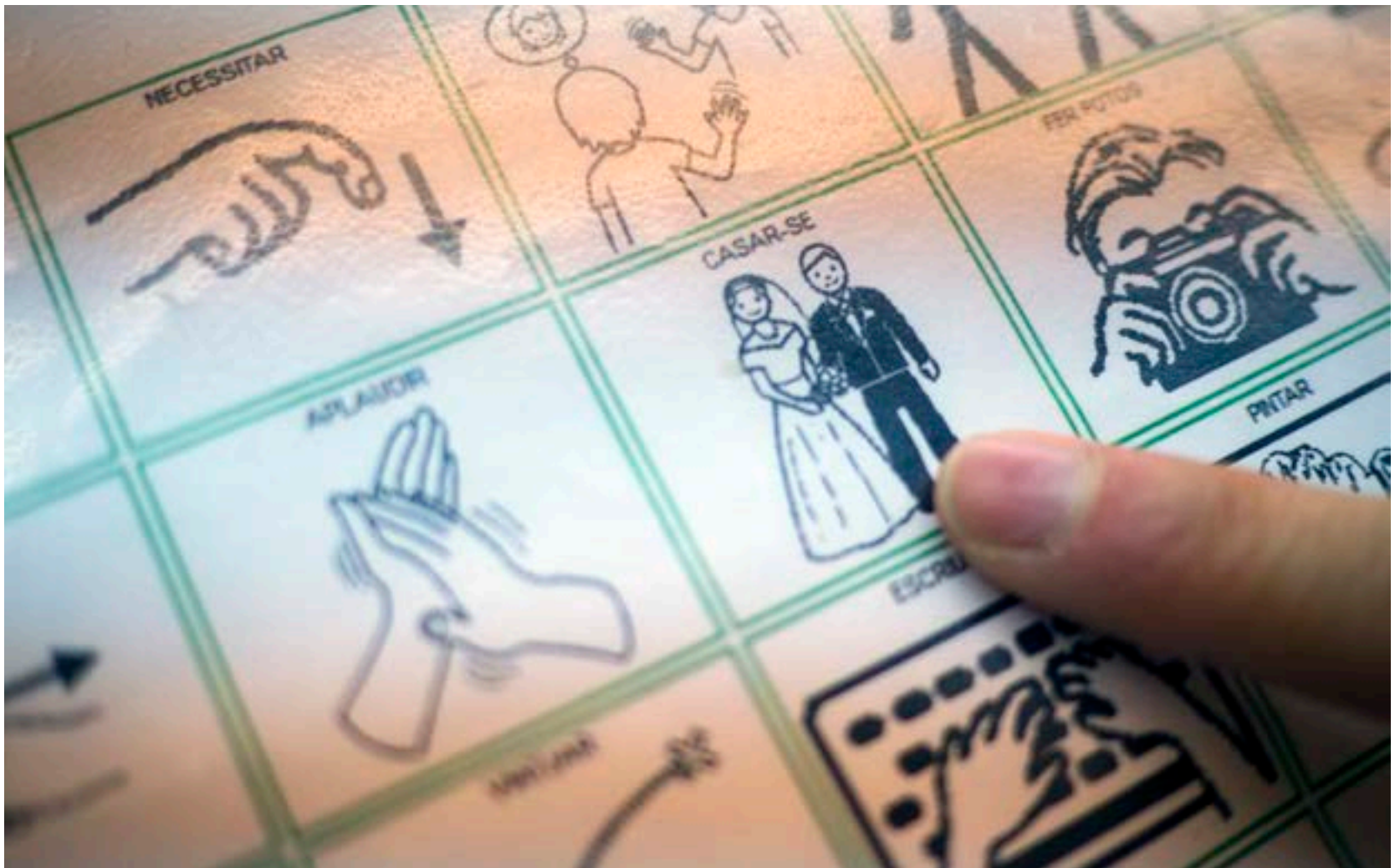

Amistats que són per sempre. Retrobaments. El contacte humà.

Estan connectats al món, sí. Però què pensen? La nostra tasca com educadors/es és dedicar temps a esbrinar-ho, malgrat les dificultats o l'absència de parla.

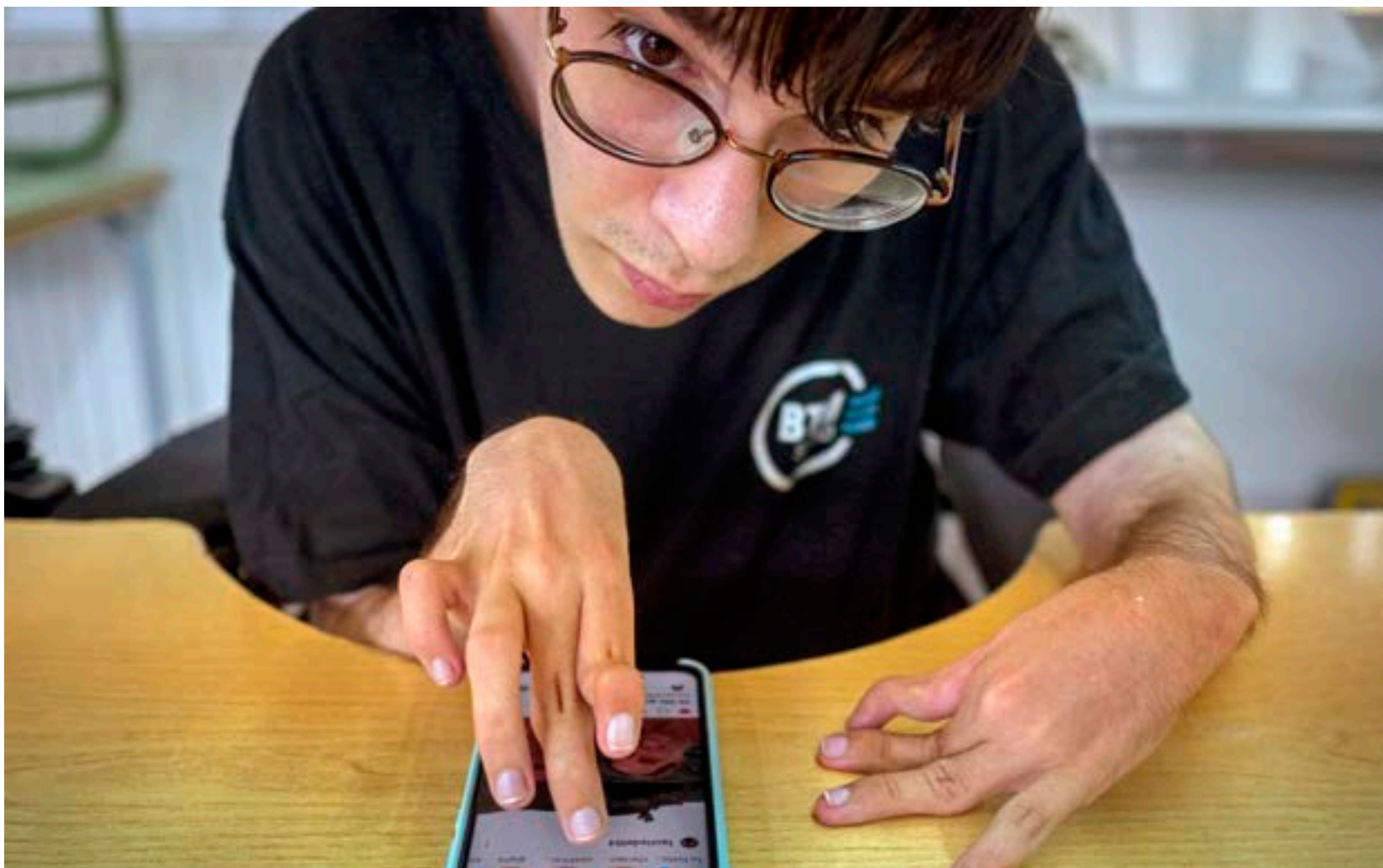

Més enllà de satisfer les seves necessitats hi ha moltes altres coses a comunicar: desitjos, estats d'ànim, preocupacions... Sovint necessitem el suport de la tecnologia i també cal conèixer i compartir un mateix codi: el pictogràfic.

Dedicar temps i espai per a la comunicació és vital i indispensable.
Cal aturar-se, perdre temps per guanyar-lo.

Envio el missatge o no? El món és gran i ple d'alternatives. De vegades ens fa por però hi hem de fer front. Ensenyar a fer un bon ús dels dispositius tecnològics és un objectiu per alguns alumnes, ja que els obre a un ventall d'oportunitats.

. A les festes es pot participar de moltes maneres. N'hi ha que tenen encomanada una tasca molt especialitzada. Sense música no hi ha ball. *Sine musica nulla vita.*

A la nostra escola cal adaptar-se al ritme de cadascú. Hem de deixar temps perquè els nens/es puguin fer i desfer.

Totes les activitats hi
tenen cabuda: esports
adaptats, balls, festes,
teatre.

Visita a l'exposició CurArte a Vic amb un acompanyant d'excepció: en Tino Soriano. Gràcies!

Ens organitzem en comunitats de petits, mitjans i grans.
Cadascuna té diferents aules de referència i quan cal, treballem
en grups flexibles.

L'atenció individualitzada afavoreix les complicitats.

Les moixaines, les abraçades, les pessigolles... agraden a tothom.

Creixen i els interessos canvien: els motiva conèixer els canvis en el seu cos, la sexualitat, els amics i amigues, un grup de música o una artista. Volen entendre el món on viuen.

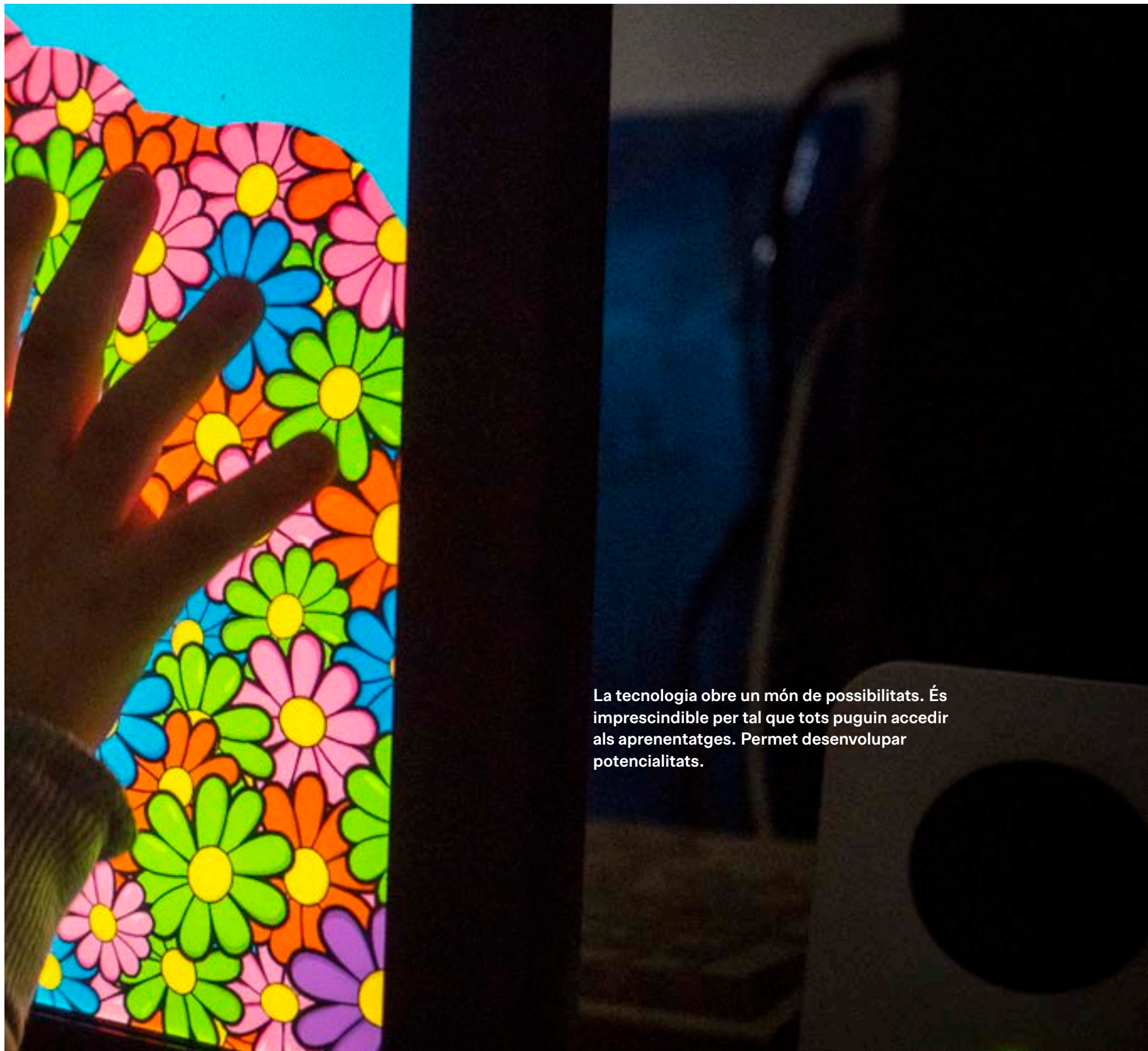
Pas a pas amb un somriure. Els caminadors possibiliten la marxa i permeten descobrir els espais amb una certa autonomia.

Totes les emocions i
sentiments tenen cabuda.
Els acompanyem en el seu
benestar emocional.

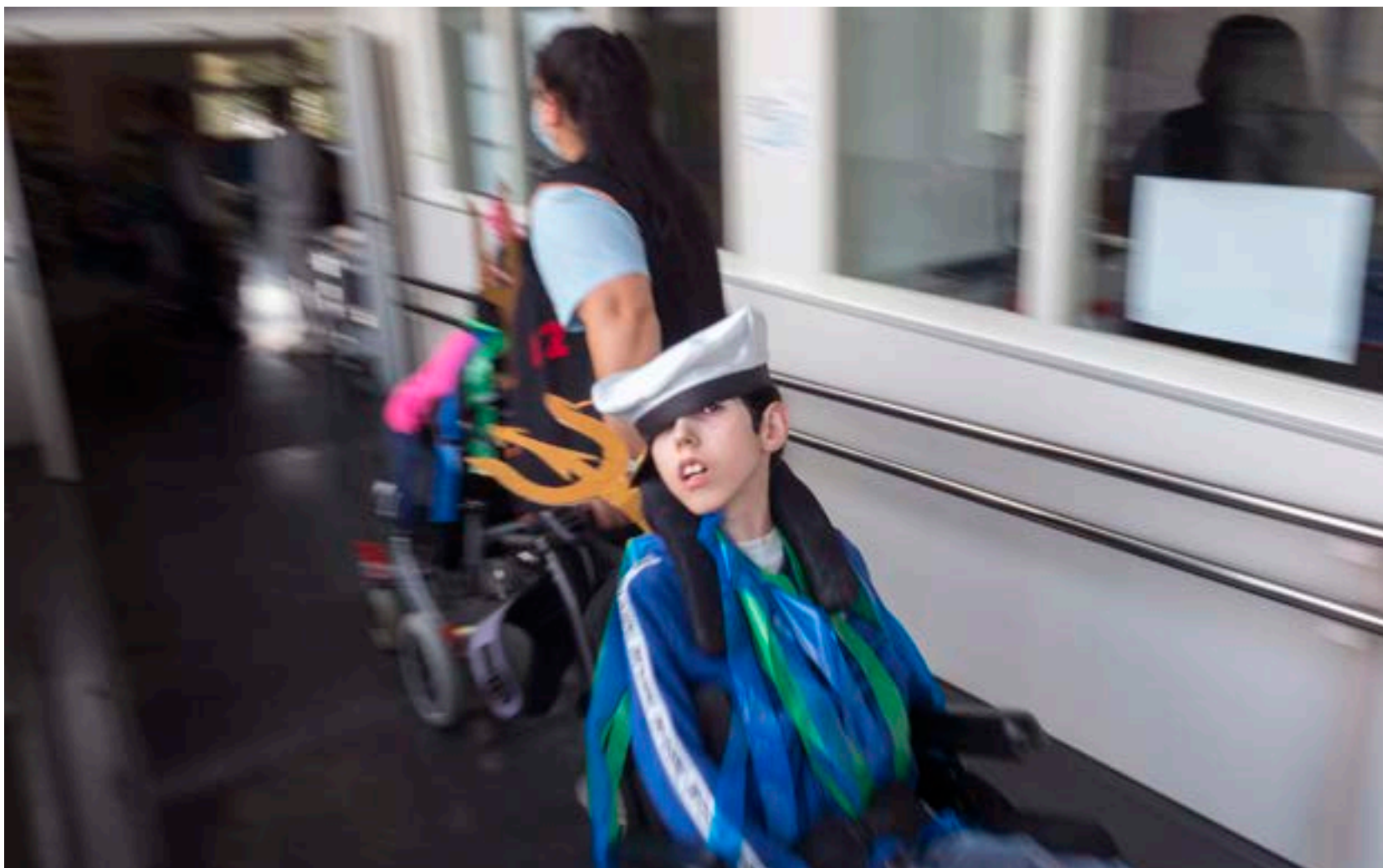

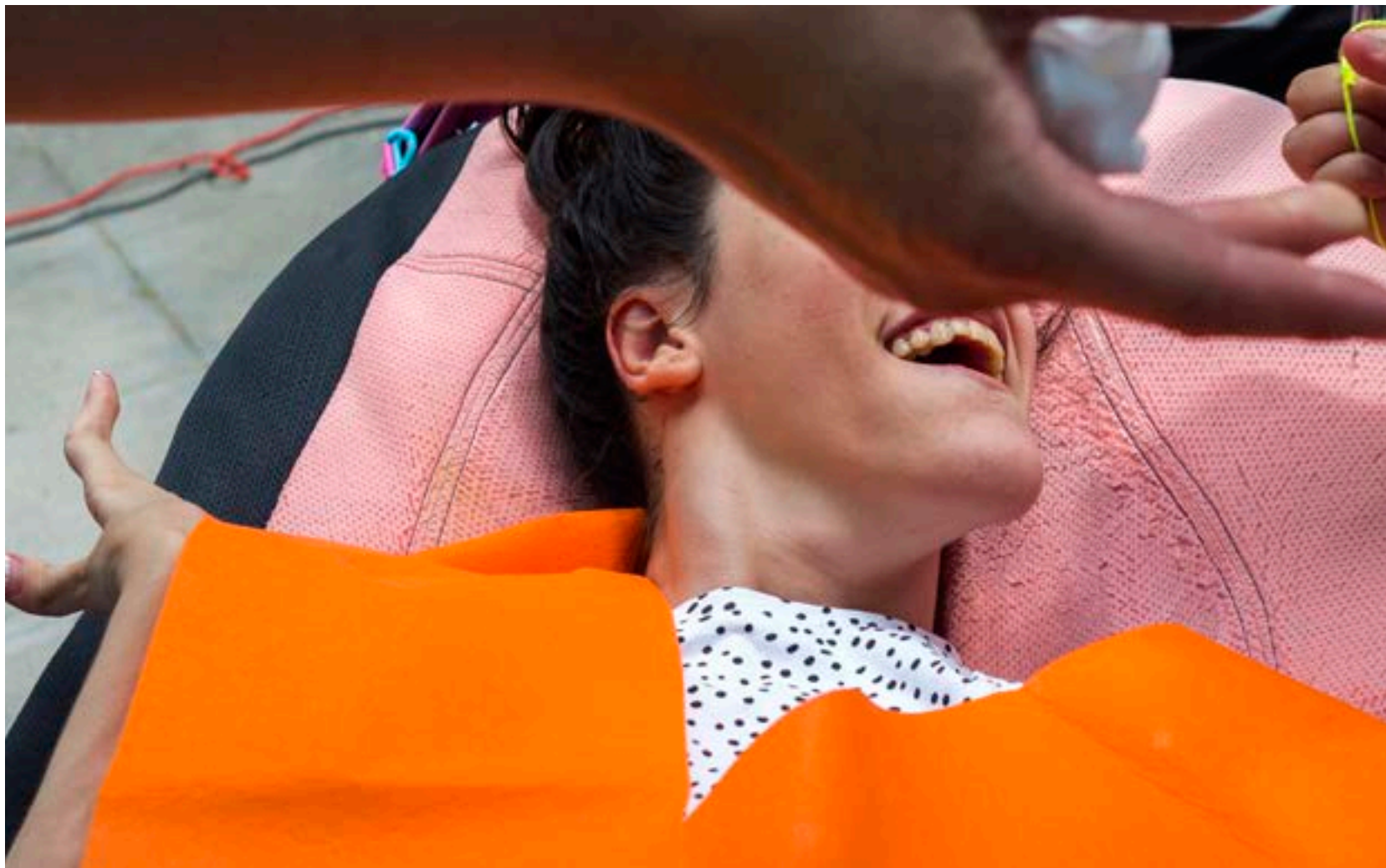
La tecnologia obre un món de possibilitats. És imprescindible per tal que tots puguin accedir als aprenentatges. Permet desenvolupar potencialitats.

Un cop acabat el dinar s'inicien les activitats de monitoratge de tardes on tot hi té cabuda: esport adaptat, música, art, joc...

El somriure d'una ex-alumna que ens ha vingut a visitar.
Bons records.

Un exemple més de la importància de viure experiències diverses.

Acompanyar a persones i intentar que puguin realitzar el seu somni és una part important del nostre treball. La Nico ha aconseguit formar-se com a ballarina.

Moltes vegades treballem a l'entorn d'aigua on hi ha una piscina amb aigua calenta. Els moviments es tornen més lliures i es realitzen sense tant d'esforç. Tota la musculatura es relaxa.

És final de curs i arribem, com tothom, cansats. La festa de l'aigua ens diu que estem molt a prop de les vacances d'estiu.

Petits i grans ho gaudim molt!

galeria d'

artistes

Fotògraf

BILAL

Càmera Olympus f1,8 a 1/20 de segon

Fotògrafa
CARLA CHINCHILLA
Tauleta f2 a 1/700 de segon

Fotògraf

MIQUEL LANA O

Càmera Olympus f1.8 a 1/200 de segon

Fotògraf
JOAN COMAS
Mòbil f2 a 1/720 de segon

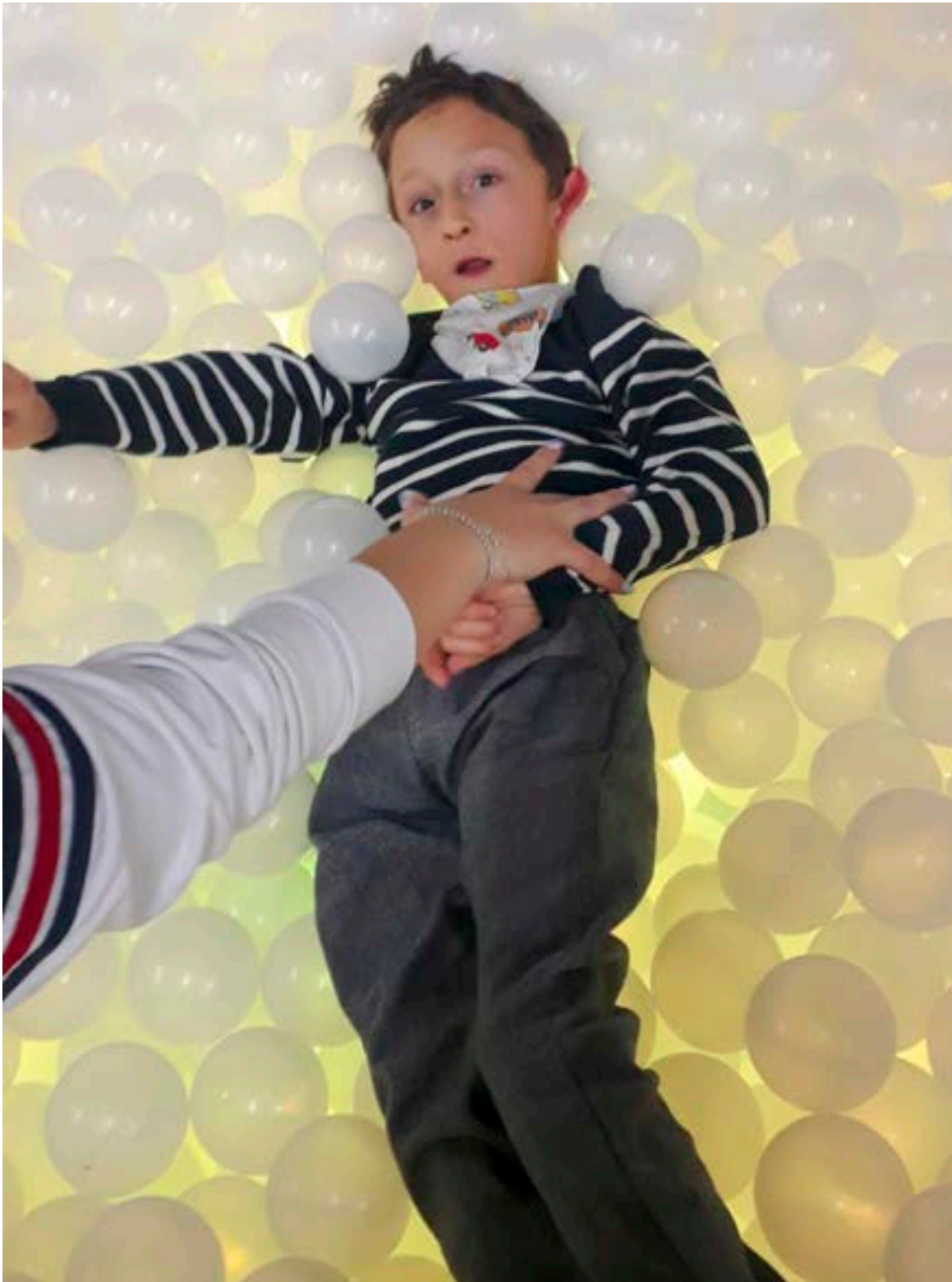
Fotògraf

INSAF

Càmera Olympus f2,5 a 1/100 de segon

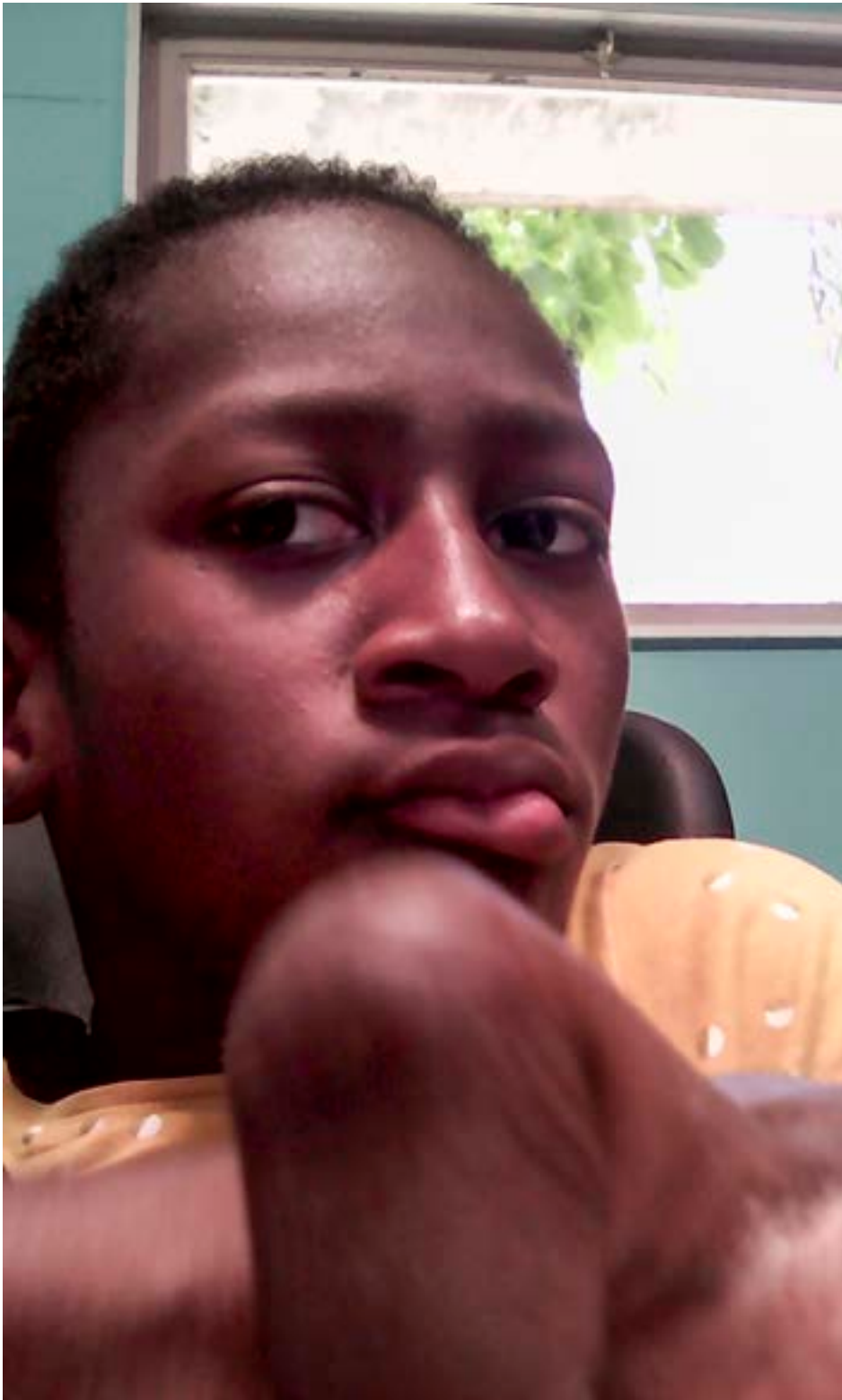
Fotògraf
SAMY
Tauleta f2 a 1/30 de segon

Fotògraf
JORDI FRADERA
Mòbil f2 a 1/325 de segon

Fotògrafa
ARIADNA
Tauleta f1.8 a 1/50 de segon

Fotògrafa

AWA. Autorretrat

Tauleta f2,2 a 1/30 de segon

Fotògrafa
AWA
Tauleta f2.2 a 1/10 de segon

Fotògrafa

CARLA GIRÓ i ELSA

Autorretrat. Mòbil f2,2 a un
1/30 de segon

Fotògraf
ALVARO JOSÉ
Tauleta f8 a 1/250 de segon

Fotògraf

BIEL

Tauleta f2 a 1/700 de segon

Fotògraf
VÍCTOR
Tauleta f2 a 1/700 de segon

Fotògraf

ZINE

Tauleta f2 a 1/850 de segon

Fotògrafa
ANTONINA

Càmera Olympus f1,8 a 1/250 de segon

Fotògraf
MOHA
Tauleta f2 a 1/30 de segon

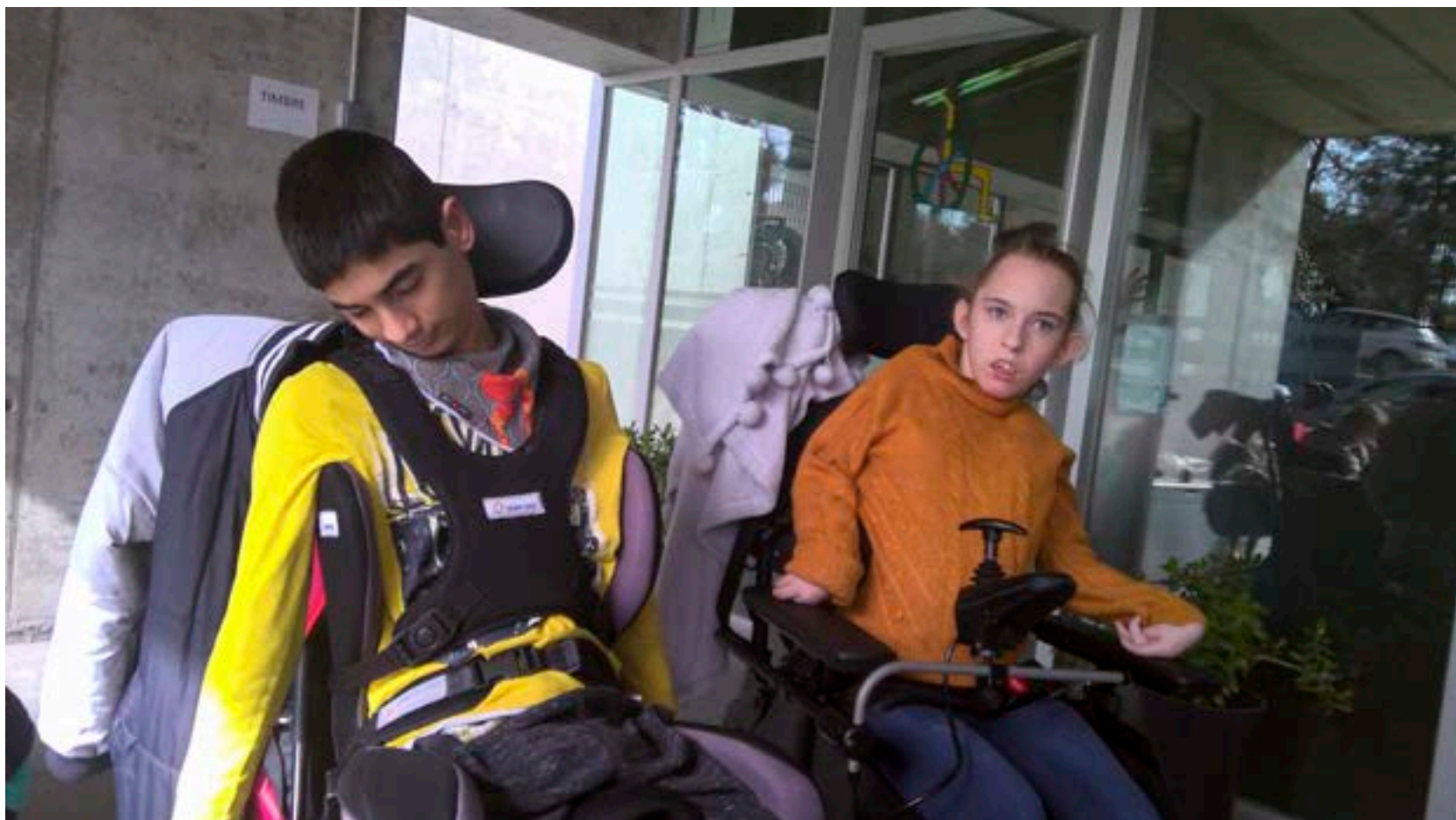
Fotògraf
JORDI FRADERA
Mòbil f1,8 a 1/100 de segon

Fotògraf

MIQUEL LANAO

Càmera Olympus f2 a 1/200 de segon

Fotògraf
JOAN COMAS
Tauleta f2 a 1/400 de segon

Fotògraf
MOHA

Tauleta f2 a 1/125 de segon

Fotògraf

IZAN

Mòbil f1,8 a 1/50 de segon

Fotògraf

JORDI FRADERA

Mòbil f1,8 a 1/100 de segon

Fotògra
MOHA
Tauleta f2 a 1/17de segon

Fotògraf
BILAL
Mòbil f2 a 1/50 de segon

Fotògraf

IZAN

Mòbil f1,8 a 1/50 de segon

quaranta anys

s de mirades!

Fotògrafs:

Tino Soriano i alumnes de l'escola Palau

Impressió:

Gràfiques Bigas

Textos:

Escola Palau

Disseny:

Pere Àlvaro

Agraïments

Miquel Ruiz Avilés

Tino Soriano

Claustre del CEE Palau

Nens i nes, nois i nois de l'escola Palau.

Girona. Octubre 2022

Amb la col·laboració de:

